

Életünk a járvány árnyékában

Rémisztő belegondolni, hogy több mint egy éve az életünk részévé vált ez a különös helyzet, amibe mindannyian kényszerültünk. Mindaz, amiben most élünk, sokunk életkörülményeit változtatta meg. Negatív vagy pozitív irányban? Ezt döntsük el mi magunk!

Igazából én egyetlen pozitív dolgot tudok ehhez az egészhez kapcsolni, az pedig az oktatást megfűszerező technikai fejlődés kezdete. Elég döcögösen és nehezen indult, de remélem, a jövőben a jelenléti oktatás is kicsit modernebb környezetben vagy körülmények között fog történni. A fiatalabb korosztályok érdeklődését így könnyebb fenntartani a tanítás során. Talán még, ami pozitív hatással bír ebben a zavaros világban az az, hogy a környezet, a természet felszabadult egy időre, hiszen sokkal kevesebb időt töltöttünk a szabadban a különböző közlekedési eszközökkel.

Minket, embereket azonban megvisel a négy fal közé zártság. Azt szokták mondani: az ember szabad akaratral rendelkezik, most viszont ennek az akaratnak az árnyékába kerültünk, és nem igazán tudjuk, mikor is fog ránk sütni a napfény, hogy azt a bizonyos árnyékot magunk mögött hagyhassuk.

Családommal megpróbáljuk a legjobbat kihozni belőle, igyekszünk minden egyes nap egy kicsi fényt hozni a sötétségbe. Nővérem és én sokkal több időt töltünk otthon, mint édesanyánk, mivel mindkettőnknek távoktatása van a járványhelyzet miatt. Így, hogy időnk javát együtt töltjük, sokszor próbáljuk magunkat feltalálni, és közösen valami számunkra szórakoztató dolgot csinálni, persze a tanulás és a részünkre kiosztott házimunka után.

Néha, mikor kikapcsolódunk a családdal, el is felejtjük, milyen világ is forog körülöttünk. Mindeközben bízunk benne, hogy nyáron ismét a bikini lesz a menő a „maszk vonal” helyett.

Major Álmos 8.c

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola